

Csorna, 1893. március 23. – Budapest, 1972. szeptember 8.

Apja tanító volt. Győrtött kereskedelmi érettségit tett, majd egyetemet végzett. Érettségi után tíz évig gyári tisztviselőként dolgozott. 1917-től vett részt a szakszervezeti mozgalomban, 1920-tól 1945-ig a Magyarországi Magántisztviselők Országos Szövetségének főtitkára. A magántisztviselőket képviselte a Szakszervezeti Tanács Végrehajtó Bizottságában.

1919 őszén lépett be az MSZDP-be. Függetlenített szakszervezeti pozíciói mellett 1922 és 1925 között az MSZDP pártválasztmánya végrehajtó bizottságának, 1926 és 1928, valamint 1939 és 1944 között a pártvezetőség ellenőrző bizottságának, 1929-1939-ig a pártvezetőségnek tagja. 1925-1930-ban a fővárosi törvényhatósági bizottságban tevékenykedett, 1931-1935 között országgyűlési képviselő volt.

1945-től a magántisztviselők szakszervezetének elnöke és a Magánalkalmazottak Biztosítási Intézete alelnöke. 1945 tavaszán a fővárosi ideiglenes törvényhatósági bizottságnak is tagja lett. 1945. június 24-étől az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselője. 1945 decemberétől 1948-ig a Szaktanács tagja. 1945. november 4-étől 1948 elejéig az SZDP országos, majd nagy-budapesti listájáról nemzetgyűlési, majd országgyűlési képviselő volt. 1948 elején minden tisztségéről lemondott, és nyugdíjba vonult. Ennek ellenére az SZDP 1948. márciusi kongresszusán, mint jobboldalit kizárták a pártból, mandátumától megfosztását 1948. április 26-án jelentették be a törvényhozásban. 1950. június 10-én letartóztatták, a Katonai Főtörvényszék 1950. szeptember 20-án életfogytiglani börtönbüntetésre ítélte. 1955 novemberében egyéni kegyelemmel szabadult, később rehabilitálták. Az 1956. október 31-én tagja lett az újra megalakult Magyar Szociáldemokrata Párt vezetőségének.